

internationalt mandat overhovedet? Nej, det er det heller ikke. Er det en krig, hvis formål er at skåne civilbefolkningen i Irak? Nej, det er det heller ikke.

Kl. 18.25

Nej, det er det heller ikke. De fleste ofre i Irak har faktisk været de mennesker, der blev myrdet, mens USA endnu støttede Irak, mens USA og Irak endnu var allierede, under Golfkrigen og efterfølgende, på grund af den embargo, som har udpint den irakiske befolkning.

Jamen er det så en krig, der som minimum fastholder muligheden, eller måske ligefrem styrker den, for en stærk international retsorden? Nej, det er tværtimod en krig, som svækker muligheden, fordi den med dansk opbakning har givet USA en mulighed for endnu en gang at gå enegang.

Hvad er det så? Ja, det er en krig, der først og fremmest er udtænkt af Bushadministrationen, dvs. af de mest militære dele af den amerikanske administration. Jeg bryder mig ikke om at sige, at den er udtænkt af USA, for der er et andet USA. Det er jo faktisk en præsident, der sidder på et mandat, der er et mindretalsmandat og ikke et flertalsmandat, som fører denne her politik.

Det er en krig, der skal sikre to ting: For det første sikre USA's kontrol over Mellemøstens enorme olieressourcer. To tredjedele af verdens olieressourcer ligger i Mellemøsten, det er de olieressourcer, det er billigst at komme til i forhold til de olieressourcer, der f.eks. ligger i selve USA eller i det gamle Sovjetunionen. Og er der noget, USA eller den amerikanske præsident frygter indenrigspolitisk, er det stigende oliepriser. Det tætteste, man kan komme på en revolution eller et oprør i USA, er, når benzinpriserne stiger.

For det andet er det en krig, der skal give USA mulighed for at fastholde sin geopolitiske dominans og forhindre, at andre regioner, herunder Europa, formulerer et alternativ.

Det er en dødsensfarlig situation, og det er et dødsensfarligt spil, hvor tre partier, Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti, der i øvrigt har vidt forskellige syn på Europa og Europas mulige rolle på globalt plan, har indgået en mildt sagt uheldig alliance, hvor de nu og i løbet af hele dagen med ringe held, må jeg sige, har forsøgt at bilde både sig selv og andre ind, at dette handler om et forsvar for demokrati, at det handler om at fjerne en diktator, at det handler specifikt om Irak, hvilket det ikke gør.

Jeg håber, de pågældende siger det, de siger, ud af naivitet, for jeg synes, det er endnu mere frygteligt, hvis de siger det vel vidende, hvad den reelle situation dækker over. Det er en situation, der på enhver måde er frygtelig farlig, det er en situation, som Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti arm i arm bringer os ind i med ganske uoverskuelige konsekvenser både på kort sigt og i det lange perspektiv.

Lene Garsdal (SF):

Hvorfor denne krig og hvorfor nu? Debatten har kørt hele dagen, og der er sagt mange ord.

Krig er en meget alvorlig sag. Det er næsten ubærligt at tænke på krigen, på dens gru og de lidelser, det påfører civilbefolkningen. USA's forsvarsminister, Rumsfeld, har for flere måneder siden varslet, at Irakkrigen vil blive brugt til at afprøve ny militær teknologi, de såkaldte high power microwave-bomber, som også hr. Villy Søvnald var inde på.

Med en i forvejen meget forarmet irakisk befolkning er der grund til at frygte, at brugen af de nye våben vil have alvorlige konsekvenser for civilbefolkningen og også for nødhjælpsarbejdet i krigsområderne. Krigens konsekvenser for befolkningen er fuldstændig uoverskuelige.

Kl. 18.30

Og hvad skal der så ske efter krigen, ligegyldigt om den bliver kort eller lang? Ja, præsident Bush lovede i sin tale i går, at USA vil sikre mad og medicin og hjælpe med at bygge et mønsterdemokrati op i Irak. Men har vi sikkerhed for, at USA vil bidrage med et væsentligt beløb til en humanitær indsats? Og hvordan kan man forestille sig, at USA som en besættelsesmagt kan gennemføre demokratiske forandringer over for en befolkning, som ganske vist hader Saddam Hussein, men som på den anden side har været udsat for årelange strenge sanktioner? Sanktioner, som har svækket befolkningens modstandskraft og formentligt også de demokratiske kræfter i landet. Dertil kommer så splittelsen mellem de forskellige befolkningsgrupper i landet.

I aftes så vi i Deadline tidligere brigadegeneral Finn Særmark-Thomsen beskrive situationen. Hr. Særmark-Thomsen er ikke en hr. hvem som helst, men en meget respekteret tidligere FN-udsending i Bosnien og Kosovo. Han kaldte det en komplet illusion at skabe et mønsterdemokrati, efter at Saddam Hussein er faldet, og han fandt, at en borgerkrig er langt mere sandsynlig. Han henviste til det indædte had, der er mellem de forskellige befolkningsgrupper, og de